

A Társaság

Báthor István felvétele.

gróf Károlyi Mihály,
az első magyar népkormány miniszterelnöke.

Holzer
ca és hiru udvari és kamarai szállító
divatháza
Budapest, IV., Kossuth Lajos-u. 9.

Kuszkó Mária zongora-
tanárnő

ZENEISKOLÁJÁBAN Budapest, I. Fehérvári-ut 38

akadémia előkészítő tanfolyamok.

Gyermek és felnőtt csoportok. Magánóra a nap bármely szakában. **Beiratkozás** naponta d. e. 11-től este 7 óráig.

Belvárosi Színház
IV., Koronaherceg-utca 6. sz.

Telefon: 93-16.

Telefon: 93-16.

Kék orgonák

GÁBOR Andor – SZIRMAI Albert operettje

Ugyanaz balra

HARSÁNYI Zsolt kis drámája

Kezdeté fél 8 órakor.

Drasche-Lázár Alfréd

BOLDOGSÁG

Színjáték 4 felvonásban.

Ára 3 korona 50 fillér.

Megrendelhető: A Társaság kiadóhivatalánál, Budapest, IV., Reáltanoda-u. 18. Postaköltségre külön 50 fillér küldendő.

LITTKÉ

Casino

for England

Cremant Rosè

Sport

„TANNIBETUL“

Ha haját korai kihullástól vagy megöszüléstől meg akarja védeni, úgy használjon TANNIBETUL haj- és fejbőrápoló szert. — Száraz, vékonyzálu hajnak használjon ZSIROS „TANNIBETUL“-t. Zsíros hajnak és erős bőrhámlásu fejbőrnek használjon SZÁRAZ „TANNIBETUL“-t.

Ára darabonként K 10.

Kapható minden gyógyszerárban, drogueriában és illatszertárban. — 6 üveg vételnél bérmentesen szállítok. — Egyedüli készítője:

DANKOVSKY ISTVÁN ILLATSZERGYÁR
és kozmetikai cikkek gyára
BUDAPEST, V., ERZSÉBET-TÉR 19.

TERMÉSZETES BŐRÁPOLÁS

Zsazsa arcvíz.

Mindennemű arctisztítótalanság, u. m. mit-esser, bőrszírosság s a bőr petyhüdsége ellen a leghatásosabb szer, mely egyben kellemes, frissítő hatással van a bőrre. Zsíros és száraz arcra egyaránt használatos.

Zsazsa zsíros kenőcs.

Anyagai teljesen ártalmatlanok, száraz, érzékeny arcbőrre megnyugtatóan hat és azt bársonyossá teszi.

Zsazsa száraz kenőcs

a legkiválóbb nappali és estélyi crème és puder alá a legjobb alapszer.

Szereim és kezelési módszerem kiválóságát azok a hölgyek ismerik el a legjobban, kik a külföld legjobb kozmetikai intézeteiben szereztek tapasztalataikat.

Schadek Antal kozmetikai és hölgyfodrász

Telefon: 77-26

intézete

Telefon: 77-26

Budapest, IV., kerület, Váci-utca 12. szám. Félemelet.

INTIM KABARÉ

Teréz-körut 46.

Telefon 65-54.

Minden este 7^{1/2} órakor

A vallomás. || Legénylakás.

Irta Sarah Bernhard || Operett Balassa-Czeglédy

Ami az újságban áll. Irta Lakatos László

Halhatatlan család. Irta Emil és Arnold Golz

Jegyek előre válthatók a pénztárnál és az összes jegyirodáknál.

Old American

Különlegességek őszi és téli egyszerű kalapokban

Budapest, Belváros

Telefon 169-97. IV., Egyetem-utca 3. sz.

EXHUMÁLÁSOKAT

az összes európai hősi temetőkből jutányosan, **anyagigézetesség** mellett eszközölünk

SZENDE és SZABÓ Bpest,

IV., Károly király-ut 4/a szám.

Elsőrendű szakintézet. Telefon: 51-02. sz.

Dunapalota szálloda Budapest

(ezelőtt Ritz)

Étterem. Bar. 5 órai tea.

A Társaság

SZÉPIRODALMI ÉS KRITIKAI HETILAP

A PARK-KLUB, AZ URI-KLUB, A GOLF-KLUB, A MAGYAR UNIO-KLUB ÉS A POZSONYI URI-KLUB HIVATALOS LAPJA.

FŐSZERKESZTŐ: DOBAY ISTVÁN DR.

V. évf.
45-ik szám

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, REÁLTANODA-U. 18. TELEFON: JÓZSEF 25-11.

Előfizetési árak: egy évre 60 K, félévre 30 K, negyedévre 15 K, Egyes szám ára 1 K 50 fill.

Budapest
1918. november 10

Hock János, a Nemzeti Tanács elnöke.

Báthor István felvétele.

gróf Károlyi Mihály miniszterelnök beszédet mond az önálló magyar hadsereg katonáinak.
Mögötte Linder Béla hadügyminiszter.

Az Est felvétele.

SZICILIÁNOK.

SZICILIÁN EGY NYÁRI DOMBRÓL.

1.

A kerek dombon elharvadt a fü.
(Mosolygó frissen melletted pihentem!)
Most rozsdult zöldjét sárgaközepű
kamillák bujják szellőtől-ijedten.
Jaj, neked is már — mint halk hegedü —
a szellő gyászt kávarna csak szivedben,
ha most hevernénk ott, két keserű
árvai a halott nyárnak: mi ketten.

OKTÓBERI SZICILIÁN.

2.

Ha tudsz, gyűjts kincset hosszú tél szakára
hév juniustól hús októberig!
Ó vannak, kiknek szöllejét megáldja
az ég s hordóra uj hordó telik
s vannak, kik hágva görnyedtgallyu fára
örvendezőn a dús diót verik —
de van, ki bút tetéz csak garmadába
hév juniustól hús októberig.

RÉDEY TIVADAR.

Elkán és Gerő szücsök

Budapest,

VI., Andrásy-ut 27, VI., Petőfi-utca 5. szám.

(Saját ház.)

Vidékre divatlapot díjtalanul küldünk.

Vigjáték.

Irta Lakatos László.

Elbeszélés.

— Menjünk aludni angyalom, — mondta és egy nagyot, becsületeset ásított.

V.

Az Isten filozófiával veri meg azokat, akikre harragszik. Mindenki, a rablógyilkostól a diákig, aki a rossz bizonyítványát sikkasztja el a szülei elől, elhitesi magával, hogy ez az igazság, csak így lehet, másként nem is tudna és a világon a legtökéletesebb élet az övé.

Szirmainé egész éjszaka nem hunyta le a szemét. Álmatlanul hevert, a forró szeme belekarikázott a sötétbe, sok-sok színes, ugráló, meg-megszakadó, egymásra boruló, egymásba futó karikát vert a szeme. Loholó kis agyveleje pedig végiggondolta életét, a Felsőbb Lányiskola gyermekes örömeit, gyermekes szomorúságait. Az első zsurok, apró csacsi flirtök a tánciskolában és a jégen, nyáron zálogosdi a fiukkal Balaton-Kenesén. Szegények voltak, jobbra sosem tellett és végtelenül boldognak kellett lenni, amikor Szirmai Sándor ügyvéd megkérte kezét. Szülei sirtak örömkömben és megáldották őt és azután még egyszer sirtak,

Eredeti modellek állandóan raktáron.

Friedenthal női divatterme

Robes. Manteaux. Jourrures. Blouses.

Telefon: 121-63.

Budapest, IV., Kigyó-tér 5. szám.

mert nem adhattak neki hozományt. Nászut Bécsbe, az első lakás a Népszínház-utcában és unalom. Azután megint flirtök, Kenese helyett már a Tátra és Tirol, sőt egyszer egy kis olaszországi körutazás is, Velence, Firenze, Róma és Anconán át haza, azután megint semmi. A fiatal emberek most se tudtak neki mást mondani, mint lánykorában, csak éppen, hogy szemtelenebbek voltak. Azután a tanár. Goltz. Ez a házasság negyedik évében volt. Goltz. Renée felkönyökölt a párnáján.

— Goltz, — gondolta végig határozottan, élesen. — Szerettem őt? Nem. Szerettem őt valaha is, egy percre is? Nem. Soha. Egy pillanatra sem. Csalás volt az egész, önámítás. Az idegen világ szédített el, amiből jött, a modora, a kedvessége, a fölényessége, a függetlensége, az urassága. A gazdagsága? . . . Nos igen, az is, a gazdagsága is. Azt hittem, hogy az . . . az utazások, az autó, a nagy társaságok, igen, azt hittem, hogy ez az. Most tudom, hogy nem az. Csalódtam. Magamat ámitottam. Én a szerelemre születtem. És azt hittem, hogy az a szerelem . . . Áh! . . . Nem az volt. Sosem szerettem idáig. Most szeretek. Most, először életemben, most, most!

Már nem is ismert logikát a dolgokban, sem lehetőséget, sem lehetetlent. Már azt is elfelejtette, hogy tegnap délután hogy bánt azzal a fiuval, ott, odakint a Zugligeti-uton. Már semmit sem tudott, csak azt, hogy az este megmondta Goltznak, hogy vége, nem lehet tovább, ő már meg is csalta őt mással.

Reggel, — az álmatlanságtól még idegesebb, még éberebb volt, mint máskor — épp, hogy ledöntötte az az üres kávé, amihez egy falatot sem tudott enni és

megvárta, hogy az ura, hóna alatt szakadt bőrtáskával, elrohanjon a kilencórásra, a Táblához, levelet irt.

„Artur!

Tegnap rossz, komisz, ostoba voltam magához. Magam sem értem magamat, hogy tehettem azt. De az Isten megvert, egész éjjel nem tudtam aludni, mindig az járt a fejemben, az . . . Sokat sirtam, szenvedtem. Meg tud maga bocsájtani — még ez egyszer, utoljára, csak ez egyszer Arturom, édes! — a maga szerelmes asszonyának? Nem! A maga aláztos kis cselédjének. Ha igen . . . akkor várjon meg délután négykor a budai kioszkban, tudja, akkor kevesen vannak ott, annál a kis asztalnál, tudja, ott balra a kapuban, amit egészen betakar az a nagy gesztenyefa. Ott lesz, édes? Ugy reszketek. A szivem sir.

R.“

Boritékot is irt, kis viaszkepecséttel leragasztotta, kivitte a konyhába a szakácsnének, akinek már karján volt a piaci kosár.

— Mari fiam, ezt a levelet fölviszi az Esti Szenczációk szerkesztőségébe, tudja a Ferenc-köruton, hiszen ugyis utjába esik, amikor a csarnokba megy és odaadja a Helvey nagyságos urnak. De biztosan adja oda neki, mert . . . izé . . . a levélben vacsorára hívom azt a nagyságos urat.

És megfürdött, jól lezuhanyozta magát. Fáradtan, boldogan, gondolat nélkül ágyba dőlt.

Az ura egy óra felé állított be haza.

— Elvesztettük a pört, — mondta. — De a Kurián megnyerjük, egészen biztosan megnyerjük. És mint érdekes jogeset, benne lesz a Jogtudományiban. Ez is egészen biztos. Már elintézett ügy.

Magyar katonák eskütétele az országház előtt.

Az Est felvétele.

Katonai teher-automobil a forradalom napján.

Az Est felvétele.

— És szeme új reménységben csillogott.

— Hagyj, fiam, migrénem van, azért is feküdtem le nappal, — mondta Renée.

Ásitott a kis komisz és titokban még annak is örült, hogy most már a királyi Táblán is kiderült, hogy milyen véghetetlenül ostoba ember az ura. Hiába, ma jó napja van.

VI.

Négyre rendelte oda a fiut, akitől tegnap még halálos haragban vált el, de ő maga csak negyedötör érkezett. Dohányszínű kis nyári selyemruhában jött, nem fátyollal, mint azelőtt gyakran Goltzhoz szokott, hanem ajkán kis Gretchen-mosollyal. Elfordította a fejét, amikor a fiunak kezét nyújtott és a pincérnél csak egy málnaszörpöt rendelt. A költő már bevágott vagy öt konyakkal.

Azután . . . azután egészen könnyen ment minden.

— Végre! Kiadtam az utját a tanárnak, — kezdte.

És elmondta, hogy tegnap este a tanár féltékeny volt és utálatos és hogy már nem bírja tovább. De nem is ezért történt. Ha Goltz a legtökéletesebb lett volna, a legfinomabb, a legangyalibb, még akkor sem. Ő ráeszmélt mindenre és nem is a tanár volt az oka,

hanem az, amit ő most néven nevezni nem tud és . . . Artur ne kívánjon most minden részletet és bocsássa meg neki azt, ami tegnap este történt odakint a Zugligeti-uton . . . ő már akkor is érezte, hogy csak az fog történni, amit Artur akar, amit Artur parancsol . . . Az csak egy utolsó érthetetlen lázadás volt benne és különben is ő most már engedelmeskedett, minden úgy van, ahogyan Artur kívánja, ahogyan Artur parancsolja és

— Vége! Kiadtam az utját a tanárnak, — fejezte be.

A költő szemérmes volt. Amit mondani akart, nem tudta egy kávéház kertjében elmondani, még az alatt a bizonyos vastaglombozatu gesztenyefa alatt sem.

— Fizetek! — kiáltotta és a pincérnek a maga pár konyakja mellett bediktálta a málnaszörpöt is, amit Renée különben meg sem érintett.

— Nem bírok, — mondta — egy kortyot sem.

Egy kis utcán át a királyi várpalota farába kerültek.

Odáig egy szót sem szóltak.

A fiu gyengéden egy padra ültette az asszonyt, aki most végre mert megszólalni.

A Palace-Penziót

(Budapest, Károly király-ut 3. szám) átvettem és ajánlom annak az előkelő közönségnek a figyelmébe, amely uri vezetésre és kitűnő ellátásra tart igényt

Rusztí Nagy Gézáné

A november harmadiki népgyűlés az Országház előtt.

Az Est felvétele.

— Meg van velem elégedve, kedves? — kérdezte és keze a padra hullt.

Artur akár meg is szorithatta volna.

A fiu levette kalapját, merően az asszony szemébe nézett.

— Köszönöm, amit tett, menyasszonyom . . .

— Tessék?

— De ez még nem minden.

A nő a fiu szigorú tekintetéből szerelmes mohóságot vélt kiérezni. Nagyon elpirult.

Az rendületlenül folytatva, suttogva és apostolian kérlhetetlen hangon:

— A fele utat már megjárta becsülettel, most következik a másik.

Renée levágta tekintetét a cipő orrára. Kedves, kis finom sevró félcipő volt, a tanár féltucat ilyenekkel kedveskedett neki, amikor most legutóbbi svájci utjáról hazajött.

— Maga, menyasszonyom, valamiként elüzte magától azt a méltatlan öreget, úgy el fog távolodni a másiktól is . . .

A nő felsikoltott. Szent Isten! Hát ilyen rossznak hiszi őt ez az ember, hogy ő a tanáron kívül mással is udvaroltatott magának.

A fiu a sikolyon túl befejezte mondatát.

— El fog válni az urától is.

A nő felhorkant.

— Tessék?

— Ésa feleségem lesz. Én nem tudok osztozni mással!

A nő agyában most mintha megvilágosodott valami. Ha ez a fiu ilyen vakmerő már most, amikor még senkim sem történt, mi lesz később, ha . . .? De nem! Később semmi sem lesz! És pillanat alatt végigmérte a fiu aszkétikus durvaságát, ruháinak szegénységét és arcának szigorúságát. A tanár . . . ah . . . a fényes utazások, a rózsáskert . . . a jó modora . . . elnéző engedékenysége . . . finom gavallériája . . . eh, az autóját elvihette ugyan a háboru, de a filozófiáját azt nem vihette el. A tanár mindenkor hálás, finom barát fog maradni, aki érti az élet kegyetlen koncesszióit.

A fiu türelmetlen szigorúsággal követelte a választ.

Renée, kis okos madarunk még egyszer végignézett rajta. És még csak meg sem kérdezte, hogy Arturnak mennyi a havi fixfizetése a költészetnél, sem azt, hogy miből akarja őt eltartani, hogy akar megnősülni ma, amikor nem kapni lakást se egész Budán, se egész Pesten és azt sem, hogy egyáltalán, hogy érti ezt az egész képtelenséget.

Brachfeld J.

kamarai szállító
Budapest, V., Dorottya-utca 1. Gizella-tér sarkán.

Uri ing és divatujdonságok.
Uri ruházat mérték szerinti. Tábori selyemingek.
Női és férfi kész felöltők

Rácz Dániel

Női felöltők, angol kosztürrök és alkalmi toilettek, blousok,
pongyolák áruháza és műtermei

Sürgöncim „Roberác”
Telefon: 167-02.

Budapest,
IV., Kigó-utca 2.

Csak fölkelte és végignézett a fiun még egyszer, úgy, ahogyan tegnap ő rajta nézett végig a tanár, akkor utoljára. És ugyanazt is mondta neki, amit a tanár mondott ő neki akkor:

— Te szegény.

És elment.

VII.

Valahol a budai korzón elcsipett egy facér fiakert. Bemondta a címet és félóra múlva már kint volt, a tanár Nagy János-utcai villája előtt.

Goltz professzor villája nemcsak villa volt, hanem orvosi rendelő is. Már öt óra jóval elmúlt, de még mindig tele betegekkal, jó igazi, nagybeteg, gazdag betegekkal. Renée a rendelő előszobájában magához intette Istvánt, a professzor régi inasát. Huszonöt esztendőt töltött már itt a hü lélek és e nagy idő alatt egy-

formán diszkrét bölcseséggel avatódott be a súlyosabb veseműtétek komolyságába és a tanár ur gyengéd szórakozásainak vidámságába.

— Mondja az öregnek, hogy itt vagyok.

Az inas meghajolt, köszönt, eltűnt. Renée pár szobán végigkerülve, egy kicsiny, sárgával tapétázott szobácskába tartott. A tanár rendelőjétől jobbra volt a váróterem, balra a kis sárga, amit csak egy kis tapétás ajtó választott el a rendelőtől. Ha Renée jött, a professzor két legsúlyosabb diagnózis közt is talált egy percet, hogy a tapétás ajtón át balra osonjon egy üdvözlő kézcsókra. Most nem ő jött, hanem az inasa.

— A méltóságos báró ur kézcsókját küldi, méltóztassék türelemmel megvárni a rendelőóra végét. A méltóságos ur azt hiszi, hogy félhétre készen lesz.

Goltz azonkívül, hogy európai mestere volt a szakmájának, mint ember sem volt ostoba. És tudta, a beteg, ha sokáig várakoztatják, az még megszökik, de az asszony, aki visszatért, az már nem fut meg.

Hat órakor Renée nem bírta tovább. Feltépte a kis tapétaajtót. Éppen egy öreg ur nagyon komoly, megrendült arccal, a nyakkendőjét gombolta a gallérra. A tanár szemközt állt a pácienssel. Még csak meg sem fordult Renée felé. Ugy vállon át, hátulról mondta:

— Méltóztassék türelemmel várni nagyságos asszony. Nem tehetek kivételt. Nálam nincsenek protekciós betegek.

Pontosan három perccel félhét után a professzor benyitott a kis sárgába. Kézenfogta Renée-t, levette a kertbe. Ott leültek egy padba, szemben egy rózsatővel, amit öt évvel ezelőtt ültetett Goltz, amikor először jöttek meg a Balatonról, együtt és nagyon boldogan.

A nő mindenekelőtt elpityeregte magát, azután elmondott mindent, ezuttal ostobán, őszintén. Semmit sem hallgatott el, éppen csak azt a világos kis vízióját, amikor pár órával ezelőtt ott, a padon, a királyi Várpalota háta mögött leiki összehasonlítást tett Helvey Artur alanyi költő vad szegénysége és báró Goltz professzor előkelő finomsága közt. De a professzornak nem is volt szüksége erre a vallomásra. A professzor egy filozófus volt, ő mindent tudott és nem kívánt többet az életből, mint amennyit az neki józanul adhatott.

— Jóbarátok vagyunk hát ismét, — mondta és idős, gavalléros finomkodással megcsókolta kezét a nőnek, aki ime, visszatért hozzá.

Nyugodt volt, kedves és szerényen elégedett. Arról bölcsen hallgatott, hogy az éjszaka ő sem hunyta le szemét egy pillanatra sem. Kiért? Renéeért, egy ostoba, kedves, kis hazug nőért, szép, üres kis madárkáért, akit éppen, hogy nagyon meg-

Régi budai kapu a Szarvas-utcában.

Millner János felvétele.

Régi budai kapu a Ganz-utcában.

Millner János felvétele.

szokott és nagyon szeretett. Hiába, ez az élet. Ostoba, de szerencsére csak mértékkel az. A végzetes, a nagy esztelenségtől mégis csak visszatartja az embert, mint ezt a csöpp asszonykát itt, aki ime, mégis csak visszatért hozzá és aki ime, mégis csak az övé.

Vaksi szeptemberi este borult a kertre. A professzor órájára nézett.

— Negyednyolc, — mondta. — Fiam, az ura még nyugtalankodni fog. Siessen. Nyolcra én is ott leszek maguknál.

Renée szót fogadott.

Félnyolcra már a József-köruton volt. Az urát kereste a lakásban. Dr. Szirmai az irodában ült, füle csúcsáig a Szlovák contra Kiscelli aktákban.

— Angyalom, — mondta a nő és rálehel az ura homlokára. — A tanár mégis itt vacsorázik ma nálunk.

— Ugy? — szólt a férj. — És a klinikai esti kurzusok?

— Az... Hm... Nem vállalta... Nem vállalhata. Tudod, az egyéb elfoglaltságai miatt. Annyira igénybe veszik! Egy olyan embert, mint ő.

— Az ügyvéd helyeselt.

— Kár is lett volna, ha azokkal az esti kurzusokkal kinozza magát. Egy olyan ember, mint ő. Egy európai híresség.

És a hangja meleg volt, amikor ezt mondta.

Az asszony szükségesnek tartotta, hogy még valamit mondjon. Bátran, az ura szemébe nézve:

— A... amit mondtam neked tegnap, az a firka, a Helvey, persze csak tréfa volt.

A kis szeplős férj most fölkelt az asztal mellől.

— Én egy percig se vettem komolyan azt a dolgot, azt az embert, — mondta.

Merően a feleségére nézett és valami kis alattomos, szelid jóság csillogott szemében.

MEGÁLLOK ITTEN...

*Megállok itten!... Kár tovább menni:
Minden mögöttem — előttem semmi!*

*A gyász s a bánat, megkapta részét, —
Most kihült mámornak szürcsölöm mézét.*

*A jövő varázsa, vágya múltóba
Úszom, merülök aranyos tóba.*

*A hangja — édes — úgy körülbecéz
Hizelgő szóval, mint egy puha kéz*

*S mint szines, könnyű pillangó-sereg
Hajamra, számra csókeső pereg.*

*De olykor érzem, hogy a szem fakóbb,
Halkabb a hang és gyöngébb a csók.*

*És egyre sűrűbb, sűrűbb a fátyol
Amely elválaszt multat a mától!*

*Oly furcsa ez, furcsa! — s annyira félek
Hogy az emlék majd meghal egyszer —
S én tovább élek!*

Eölbey Margit.

*Elegáns
szörme*

*Elkán Gyula szücs
szörme-nagyáruházában
Károly király-ut 19. sz.*

Régi budapesti kapuk. Corvin-tér 13, Kötő-utca 8, Országház-utca 6, Fő-utca 68.

Millner János felvételei.

Régi budapesti kapuk. Veress Pálné-utca 8, Uri-utca 50, Kötő-utca 10, Uri-utca 52.

Millner János felvételei.

FÉRFIBÁNAT.

Bocsánatot kérek ma este tőled,
Bocsánatot, nem adhatsz semmi mást.
A vállamon a bánat ezerszinü
Köpenye leng : csodálatos palást,
Kacagva himezted sok éjszakán át
S én lestelek, mint szívem Kánaánját.

Miként Mózes, felvezetett a hegyre
A boldogság, hogy téged lássalak,
De nem juthatok soha Kánaánba,
Keritenek égisz erő falak.
Mint bus próféta a vén bibliában:
Meghalok s küszöböd nem éri lábam.

Bocsánatot kérek, legalább ezt add,
Mi a bűnöm, mért jár érte átok,
Nézz rám csak egyszer tiszta szemmel, enyhén
S mondd szeliden : jól van . . . megbocsátok.
És aki mindig bubánatot látott :
A szívem felé dobj egy szál virágot.

Nincs semmim tőled, hajfürt sincs, se fénykép,
Egy van, mit kaptam, ez a férfi-bánat
S este sokszor van úgy, hogy szeretnék
Sirni s hívom, mint kisgyerek, anyámat,
Mondjon mesét, mitől elalszik fáradt
Fejem s álomban nem kinez a bánat.

BÚS FEKETE LÁSZLÓ.

JÓZSEF GYANUJA.

— Rainer Mária Rilke. —

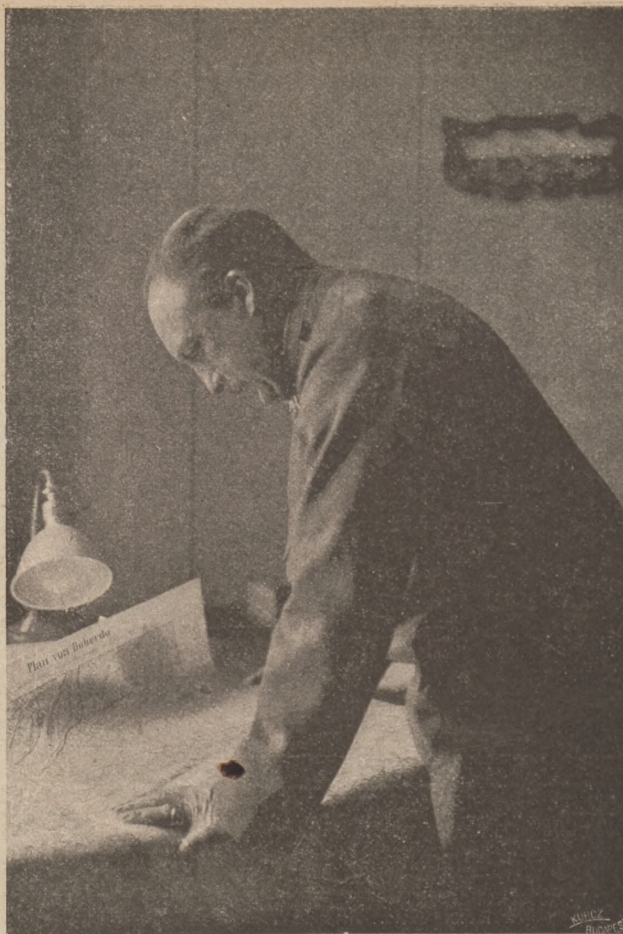
Angyal repült hozzá a kertbe le
s így szólt, mig kezét tördelte dörén :
Hát nem látod ruhája száz redőjén,
hogyan tiszta, mint az Isten reggele?

Az ács arcára árnyék szállt alá
és tompán szólt : Ésszel nem érhetem fel!
Az angyal hangosan kiállta rá :
Gondolj az Urra jámbor félelemmel!

Te sima deszkát nyirsz a durva fából,
de Ő belőle zöld lombot fakaszt;
Ő tőle jön minden! hiába vágyol
virág után, mig Ő nem hoz tavaszt!

Igy szólt és gyorsan elrepült felette,
József csak állt s a színe változott,
Sapkáját csendesesen kezébe vette,
Csillag rezzent : az ács imádkozott.

BARDÓCZ ÁRPÁD.

Habsburg József.

Balogh Rudolf felvétele.

A Járáság

Habsburg József családi ünnepe.

1893 november 15. . . Zászlók lengenek a bajor királyi herceg várkastélyán és a müncheni székesegyházban harangok ünnepi bűgása jelzi a szent pillanatot, amikor Augusztina bajor királyi hercegnő az Isten törvényei szerint egybekelt Habsburg József, akkoron császári és királyi főherceggel.

Magyarország sokat szenvedett népe is örömnapot ült, háromszinü zászlókat lengetett a szél a paloták homlokzatán és a budavári székesegyház harangjainak ércszavával összeölelkezett a fohász és szállt az ég felé.

A legtisztább és legnemesebb szerelemből fakadt ez a házasság és amikor az ifju pár bevonult a budai palotába, zavartalan boldogságnak lett az a tanyája és ezt az idillit us boldogságot csak a nagy háború kitörése zavarta meg. Mikor megszólaltak a háborúra hívó harsonák, felpattant a várpalota kapuja és a daliás magyar királyi herceg elsőnek sietett a hadsorakozók közé, hogy együtt harcoljon és küzdjön a magyar katonákkal. A nádor ivadéka igazi magyar ember: Honszerelme apai és nagyapai örökség. Mi glóriás nemzeti hősíinket

Dán Testvérek cs. és kir.
udvari szücsök

BUDAPEST, V., DOROTTYA-UTCA 5—7. SZ.

ALAPITVA TOTT 1835-BEN.

láttuk benne, a katonái legendakört fontak alakja köré és úgy rajongtak fiatal hadvezérükért, ahogy még nem rajongott soha magyar katona.

A retentő viharban tündöklő napsugár volt József főherceg daliás alakja, a magyarság erő kifejtését az ő egyedülállóan nemes egyénisége szinte varázsszerűen tudta megsokszorozni. A magyar hősök, az egész magyar nép lelkesen sereglett a fiáról szíve minden melegevel gondoskodó jóságos vezér köré.

Mondják, hogy azok, akik biborban születnek, már a bölcsőben átveszik a marsallbotot. A mi főhercegünk karrierjére nem lehet ezt a mondást alkalmazni. Ő hősiesszen küzdött, ellenség ellen harcolt, míg eljutott a tábornagyi tölgyfalevélig.

Most, mikor megtért a harcok viharából, szabad független Magyarország várta idehaza. És ő emelt fővel állt, mint egyszerű polgár a Nemzeti Tanács elé és Habsburg József elmondta a nagy esküt elsőszülött fiával együtt...

Ez a derék katona, ez az izzólelkű magyar ember most ünnepli házasságának huszonöt éves jubileumát. Ezüstmenyegzőt ül József és Augusztá Buda várában. Csöndes, családi ünnep lesz az a fegyverek zajának elmúltával, de a két hű szív örömét hálás köszöntéssel üdvözlö a nemzet. Igaz érdemet szerzett rá mind a kettő.

Jákó Margit.

*

Öszutó Berlinben.

Sűrű köd borul a híres hársak fölé, épp oly vigasztalanul, mint ahogy Bismarck büszke nemzetére rálépett a gögös Albion. A Spree partján, ahol csak az Istentől félték, most szégyellik magukat az idegenek előtt és sötétben látják a jövőt. »Győzni, vagy meghalni!« — ez a bátrak jelszava, és a kétségbeesésnek is szava van.

— A halálnál is rosszabb, ami jön! — sóhajtja előkelő porosz társaságban egy gárdatiszt, de azért Berlin krémje tovább él, sőt mulat, a nép pedig az új korszak küszöbén is nyomorog és koplal. És nem vár semmi jót.

— Majd ha Vilmos cilinderben és bottal sétál a hársak alatt és Augusztá sorba áll tojásért, — akkor elhisszük, hogy más világ lesz — hirdeti plakátokon a nép és egyre hangosabban követeli a császár lemondását.

— Már lemondott volna, de még nem kapta meg a cilinderjegyét, — mondja jókedvű Figaróm, mialatt simára borotvál, de az ujságok komoly hírként közlik, hogy a császár marad.

Az Esplanade-ban sokkal kevesebben teáznak, mint azelőtt és a társaság kényelmesen elfér a kisebb termekben. A színházakban is nyomott a hangulat.

A Kleines-Theaterben felvonás közben gyászba öltözött szőke hölgy lépett a színpadra, s valami borzasztóan szomorú alkalmi költeményt szavalt méla csöndben.

— Mélyen tisztelt hölgyeim és uraim, — fejezte be előadását a művésznő, — ne csüggedjünk tehát, hanem jegyezzünk hadikölcsönt!

Ivekkal kezében körüljárta a nézőteret, az eredmény azonban még a költeménynél is szomorubb volt; egyetlen béna katonatiszt jegyzett száz márkát.

A sok ember között, akikkel mostani berlini tartózkodásom alatt összejöttem, érdekes beszélgetésem volt az egyiptomi khedive fiával, Abd-el-Kader herceggel. Főleg az angol-török jövőről beszélgettünk. Mint

finoman beállított periszkópon, soha nem ismert részletekről értesültem. Németország és Angliának az értékes konc, — Törökország felett vívott négy éves párbaja egészen új világitásban áll most előttem. Hol hibázott Németország? — Könnyű ezt kitalálni, aki a németeknek ellenséggel és barátal szemben egyaránt elhibázott modorát ismeri.

Volt osztrák-magyar követségünk, Moltke utcai palotájában lázas érdeklődéssel lesik a szinte óránként érkező híreket. Bécs, Zágráb, Fiume, Budapest. Zavaros, olykor ellentmondó híreket röpit a titkos táviró. A követség tagjai össze-összebujva tárgyalják az eseményeket, számitgatják az eshetőségeket.

— To be, or not to be.

Hindenburg vasszobra előtt tüntetésre gyűlnek össze olykor-olykor a régi rend lelkes hivei. »Hoch unser Hindenburg!« kiáltással igyekeznek megállítani a már hömpölyögve rohanó jelent. Hindenburg vasszóggal kivert alakja szomorú komolysággal mozdulatlan mered a kiseded csapat köré.

Egyetlen helyet mégis találtam Németországban, ahol nyoma sem volt a szomorúságnak, a kétségbeesésnek, ahol ragyognak az arcok, boldogok az emberek, s nyugodt távolba tekinthet a szem.

Utolszor látogattam meg az angol internáltak ruhlebeni táborát.

Glósz Miklós és felesége, Szegedy-Maszák Lili.

— Nos, kinek volt igaza?! — fogadnak angol ismerőseim. A legutóbbi látogatásomkor még szomorúan csüggedt alakok kiegyenesedve járnak-kelnek a tábor barakjai között, mindenki a közel jövő szépségeiről beszél, vidám kedv az angoloknál szokatlan hangos beszéd mindenfelé. Örömmel mesélik, hogy a Continental Times-ban megjelent Angliának címzett nyílt levelem elérte a szándékos hatást, igen sok internáltat részben kicseréltek, részben kitűnő szanatóriumokban helyeztek el Hollandiában. Leveleket adnak át, melyekben angol hozzátartozók hálás hangon emlékeznek meg a cikk eredményes hatásáról.

A 3. számú barak lakói, akiket hosszú fogságuk alatt több ízben meglátogattam, ma már biztosan utolsó látogatásom emlékére egy piros őszirózsából kötött csokrot nyújtanak át.

— Jelképezzék ezek a friss őszi virágok Anglia el nem hervadt rokonszenvét Magyarország iránt, melynek azelőtt csak banális szólamként hallott és képzelt lovaságát éppen a világháború szörnyűségei között tanulták meg az angolok ismerni, tisztelni és szeretni. A magyar érdekek háromezerötszáz önkéntes ügynöke fog innen hazatérni. Köszönjük minden jóságát, viszontlátásra!

Dobay István.

*

Két érdekes könyvet kaptunk a forradalom hetében Hangay Sándor tollából. A jeles poéta, aki a háboruban mint pilóta szolgálta a hazát, ezuttal prózában írta meg háborus emlékeit, amiket az égő Balkánon keresztül és légi harcaiban gyűjtött. Hangay prózája is költészet és igaz élvezet mindenkinek. A két érdekes könyv jóvedelme jótékony célt szolgál.

*

Házasság. Nemestacsikándi Csergheő Ervin honvédalezredes, néhai nemestacsikándi Csergheő Géza és cselei és nagybessenyoői Ferenczy Leona fia október 29-én vezette oltárhoz a gödöllői római katolikus templomban schmerrhoffi Timon Béla és mindszenti Erdélyi Teréz leányát, Margitot.

*

A Janka-műteremben, mely egyike a legdivatosabb fényképező-műtermeknek ma a fővárosban, ezen a héten a következők vétették le magukat:

őrgyőr Pallavicini Amelie és Johnny, Lővényi őrnagyné, Levinczky Elfrida bárónő, Kenessey István huszárezredes, kamarás, Kohányi Zoltán korvettkapitány és felesége, Kubik Macus, Tóth Klára, báró Solymossy Árpád, Koós Elemér, Kollerich Gyuláné, Esterházy Annie, Bunczel Däsy, Hoór Ete.

*

A Belvárosi Színház e hét szerdáján mutatta be új kabaré-műsorát. A bemutatón a nagy sikert aratott jeleneteken és magánszámokon kívül színrekerült báró Madarassy-Beck Gyuláné Hatvany Lili bárónő «Barcarolle» című ötletes és fordulatos komédiája is, s a diszes közönség osztatlan lelkesedéssel honorálta a kiváló író legújabb munkáját. A bemutatón ott voltak többek közt:

Bárczy István, Madarassy-Beck Gyula báró és felesége Hatvany Lili bárónő, Madarassy-Beck Marcel báró, Bosnyák Zoltán, báró Hatvany Andor, Paulay Erzsébet, Dr. Harrer Ferenc, Márkus Miksa, Gábor Andor, Harsányi Zsolt, Karinthy Frigyes, Gombaszögi Frida, Ella és Irén, Kosztolányi Dezső, Falus Elek.

*

Hangay Sándor, a kitűnő költő, a magyar repülés kormánybiztosa.

A Bristol-szállodában e héten a következő notabilitások szálltak meg:

Gróf Norman Rudolf, Valpovó. Báró Tallián Tibor, Törökkanizsa. Retti József alezredes, Wien. Gróf Kuenburg Bernh. m. titk., Wien. Gróf Majláth Géza birt., Balassagyarmat. Gróf Keglevich Gábor, Abony. Báró Schell Ernőné, Bonczhida. Korossy György főispán, Temesvár. Gróf Apponyi Rezső főispán, Szekszárd. von Guttenberg Karl kapitány, Dézsánfalva. Reiter József gyáros, Kolozsvár. Seregély Dezső alezredes, harctér. Gróf Széchenyi Aladár, Görgeteg. Nádasdy Béla alezredes, Zágráb. Gróf Havenoncovits Felix, Ógyalla. Franck Iván képviselő, Zágráb. Stransky Rudolf igazgató, Szeged. Dr. Bordán Octáv elnök, Karánsebes. Báró Kürthy Lajos, Kolta. Gróf Zichy Nándor, Adony. Gróf Mattasich Géza, Ruszt. Gróf Pejacevics Tivadar, Nasicz. Gróf Bethlen Aladár, Felbác. Gróf Ráday Endre. Drasche-Lázár Alfréd. Gróf Pejacevich Endre, Nógrád. Sivó Jenő birt., Abony. Gróf Hadikné, Wien. Vásárhelyi Ernő birt., Dombóvár. Miklós József v.-ig., Budapest. Narancsik József képviselő, Baranyaszentlőrinc. Halasi Zsigmond igazgató, Wien. Négyessy Imre, főhadnagy, Kassa. Hervay István alispán, Makó. Bárczay Gábor birt., Tiszaroff. Gróf Lónyay Sándorné, Budapest. Máthé László tak. pénzt. ig., Jolsva. Gáspár Ignác igazgató, Kolozsvár. Holitser Károly képviselő.

*

Vármegyei főtisztviselő (ny. főszolgabíró) előkelő családnál, esetleg szanatórium vagy fürdőállalatnál titkári, bizalmi állást vállal. Értesítéseket A Társaság kiadóhivatala elfogad.

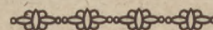
*

Budapesti Medico-Mechanikai ZANDER-intézet és Fizikai Gyógyintézet. IV., Semmelweis-utca 2. Kossuth Lajos-utca sarkán. Igazgató-főorvosok: Melha Armand dr. és felesége, Hilf Paula dr. Rendelés és gyógykezelés: reggel 8–1-ig, délután 1/2-4-től 7-ig. Telefon: József 4–12.

Kisszel József Éttermei • Budapest

József-körút 56. sz.

TELEFON: JÓZSEF 35-87.

Alsó-Margitsziget

TELEFON 119-82.

Őzlesen: Falcione Árpádné.

A lovag meséje.

Irta Tóth László.

Az asszony kihörpintette a kristály poharat, amelyben édes cyprusi bor aranylott topázos fénnel. A fejét lágyan ingatta a zenészek muzsikájára. A zene meleg és szerelmes volt, mint a rájuk boruló itáliai éjszaka. Félig lehunytt pillái alól rámosolygott a fiatal katonára, aki az italtól és az asszony közelségétől kipirosodva ült mellette. Meztelen fehér vállán összehuzta az ezüstös fátylat és felkelt a kerevetről. Nyujtózkodva megállt, a dereka mint egy szép erős macskáé kihuzódott s azután mintha csak igazítania kellene valamit a ruháján, lassu, nyugodt járással végig ment a termeken. Az utolsóból óvatosan visszatekintett s mikor azt hitte, hogy senki sem látja, hirtelen felnyitotta a kis ajtót, amely a kertbe vezető lépcsőre nyílt és halkán, mint egy árnyék kisurrant rajta.

A lovag mindezt látta s amikor az asszony s a katona tekintete találkozott — az ő arca elborult és a szive ijedten dobbant meg. Remegve figyelte, szinte magába szívta a nőnek minden mozdulatát s ahogy annak fehér alakja mögött újra bezárult a kis ajtó, a lélekzete elszorult és érezte, tudta, szenvedte és várta, hogy az asszony után meginduljon valaki. Rémülten és kinlódva szeretett volna felkiáltani, de csak magában sóhajtott egyet:

— Ó, jaj... máris?...

Még tegnap este a hercegi gályán, amíg a többiek részegen kurjantoztak és az új dalokat énekelték, amelyeket egy kóborló zenész hozott Veneziából — az asszony édes melegséggel ő hozzá simult és lázas kezét ráfonva a kezére kérte:

— Mesélj nekem valamit, lovag... Valami szépet, valami nagyon szépet!

S amikor egy percre senkise nézett feléjük, az asszony piruló arcát és csöpp fülét, amelyre rozsdás haja szelíden simult, odaszoritotta a lovag vonagló ajkához. És egyre kérte:

— Mesélj nekem!...

A lovag ugyanis nagy mesemondó hirében állt. Egyébként is jeles és nevezetes ember volt: a hétművészetek baccalareusa és a jogi tudományok doktora, aki Párisban, Avignonban, Bécsben és Bolognában egyként szívesen látott vendége volt az egyetemeknek — és a csapszékeknek. Sőt két éven Pisában igazán büszkesége volt az artium facultásnak, mignem egy nap otthagyta nyugalmas helyét, hogy barbár kalózok üldözésére induljon egy anconai vitorlással. Ám a lovag mindazon tudományoknál, melyekben fölötte jártos volt — többre becsülte a meséket. Szerette és gyűjtötte őket, mint más a drágagyöngyöt vagy a faragott színes köveket. Hazátlan volt, kalandor volt és mesélve, mesét hallgatva a fél világot bejárta. A provánszi költők énekeit csak úgy ismerte, mint Tübingia regéit s a régi görög mondákban nem volt kevésbé járatos, mint az arab éjszakák meséiben s a héber és török történetekben. Beszélték róla, hogy egy meséért egy izben egyenesen Angliába ment el, sőt hogy ifjúságában a nagy Galeottival Magyarországon is járt, ahonnan egészen furcsa kis történetekkel tért meg. Kivülről tudta Ami és Amil híres históriáját és Bernhard de Ventadouro versei épp úgy emlékezetében maradtak, mint Boccacio híres történetei vagy bizonyos spanyolországi románcok, melyek a nagyhirű Cid hőstetteit dicsőítették.

De tegnap mégis megnémult mesélő ajka, lázasan csókolta az asszony gyönyörű karját s a fél életét és minden meséjét odaadta volna, ha a száját a rugalmas és elefántcsontszinű keblekre nyomhatta volna. Dadogva beszélt az asszonnak kóbor élete bánatáról, sokat szenvedett szívének keserveiről, amíg az becézve és turbékolva suttogetta fülébe a nevét:

— Matteó, — szeretlek!... Fogsz-e nekem mesét mondani?...

A lovag megígérte, hogy holnap elmondja neki a legszebb mesét, amelyet egy umbriai vándorló festőtől hallott minap Genovában. Az asszony pedig meg-

Schlínger Ferencz és Fiai

50 éves cég

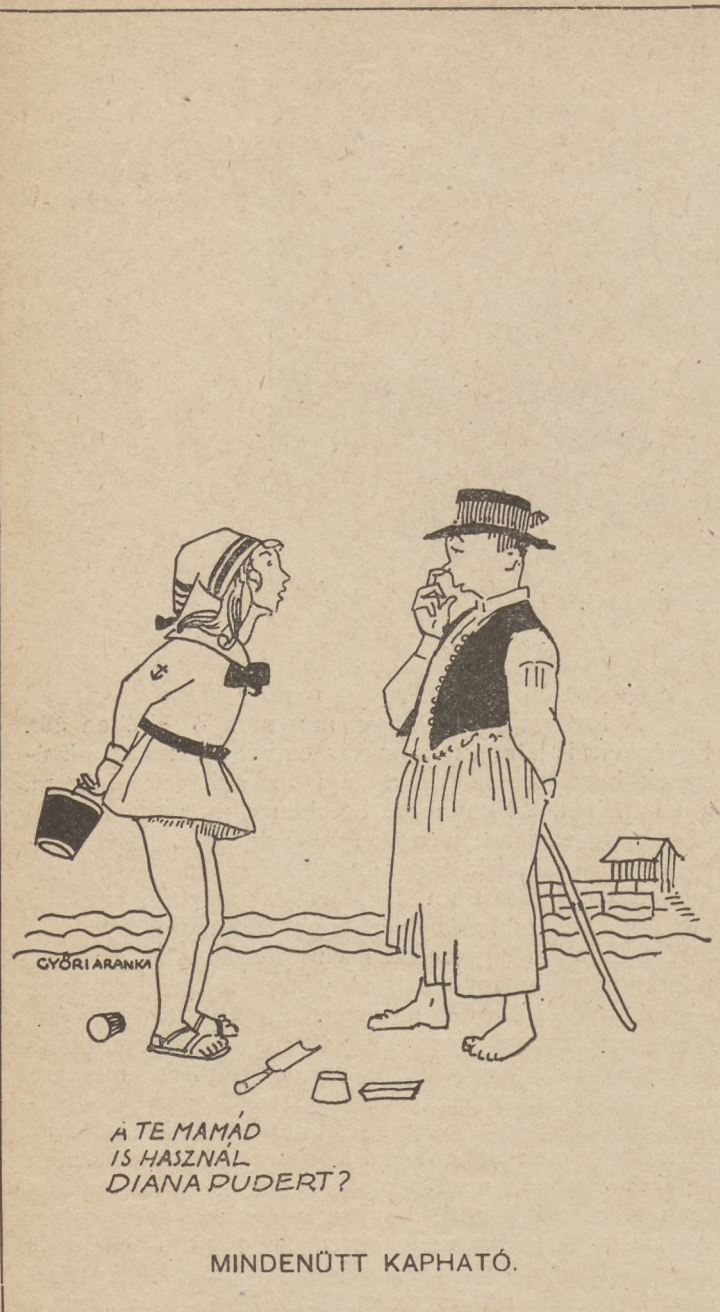
szűcsök

50 éves cég

BUDAPEST, IV., Károly király-ut 18. sz.

Perzsa-, Breitschwanz- és Sealskin-köpenyek

a legfinomabb kivitelben.

ígérte neki, megígérte... mit is ígért? Eh, mindegy, akármit ígért — most meg fogja csinálni! Kikerülhetetlen, gyötrelmes bizonyosság ez: meg fogja csinálni! Ahogy előbb elment mellette, ahogy visszanezett, ahogy az óvatosan feltárt, csak félig kinyitott ajtón kiosont — mindez egy része volt a halálos bizonyosságnak: meg fogja csinálni. Az asszony, aki tegnap boldogan szorongatta az ő kezét, most lenn a kertben más valakit vár. Szomjas szájjal, kitért karral, pihegő mellel, forró arccal és hideg kezekkel vár valakit... A lovagnak valami a torkát szorongatta. Olyan volt ez, mintha sirnia és nevetnie kellett volna egyszerre. Ezt a hideg, átszűrő

nyillalást, csak egyszer érezte, mikor Nápolyban egy sötét vetélytárs hátulról éjjel belédöfte a kését. De az a fájdalom gyors volt és ő elalélt tőle, most pedig lassan és egyre jobban fáj és olyan erősen, hogy majd felordított tőle:

— Megcsal! — felkapta a fejét. — De hát kivel?...

Ebben a pillanatban vele szemben felemelkedett a fiatal katona. Kamaszos hetykeséggel, a becsipett duhaj széles mosolyával ment végig a terméken, amerre előbb az asszony távozott és gyerekes sietséggel tépte föl a kis ajtót, amelyet nyitva hagyott maga után. A lovag felugrott.

— Utána! — és már ott is volt az utolsó teremben. De hirtelen megállt. Minek? Ugyis hiába... Érezte, hogy az asszony már látja a lépcsőn lesiető legényt és omló odaadással közeledik feléje. A lovag ott állt a kis ajtó előtt szédülve és kétségbeesett haraggal. Valaki jött arra felé. A lovag halkán betette az ajtót, de a finom művü kilincs, amelyet a keze görcsös erővel szoritott, — ott maradt a markában.

Halk sikolyt hallott a kertből!... Talán csak a szélkakas fordult egvet, talán egy riadt madár vijjogott föl az ágak között — talán ők ketten!... Mindegy!

A lovag visszavánszorgott a többiekhez. Azok épp úgy ültek, énekeltek, röhögtek mint az előbb. Itt senki se vett észre semmit. De hát a férj, a derék nemes ur?... Ott tilt az is egy oldalteremben és két élte-sebb hölgygel beszélgetett. A lovag odalépett hozzá és megfélekezve mindenről, szerette volna a fülébe ordítani:

— Menj!... most rabolják el az asszonyodat!

A férj azonban éppen a magas gabonaárakról beszélt. A velencei hajósok kiméletlen versenyéről panaszkodott és a doget szidta, aki valamely nagy igazságtalanságot tett rajta:

— Nincs semmi szörnyűbb és elviselhetlenebb — mondta — a velenceiek hamisságánál és hazugságánál.

Nincs szörnyűbb?... Ti szentek, hát az a csók odakünn, amelyet most mámorosan szív két fiatal száj a kertben! Ó! az asszonyi hamisság!... Az az elviselhetetlen, az a legszörnyűbb: a női hazugság...

A lovag száján az olthatatlan kin tüze parázslott. Nekidőlt a falnak és a szemét lehunyta... Most, érezte, most fonódik egymásba két sóvár és kegyetlen test a ciprusok alatt a fűszeres nyári éjszakában... A zene lármásan és ujjongva szólt, egy nemes urfi rekedten énekelt és valaki élesen belekacagott a közönséges dalba.

— Megcsalt! — jajdult föl újra a fájdalom a lovagban. A gerince megvonaglott egy szinte kéjes kintől és bódultan, mint a részeg nézte a vad mulatást, amely kezdett tivornyává fajulni. Forgott vele a terem és a fal mintái bolondul ugráltak ide-oda, mint nyugtalan madarak a kalitkában. Zsibbadtan, majdnem ájulva roskadt le a karosszékre egy fiatal asszony mellé, aki nevetve szólt rá:

— Mi van veled, lovag!... Sápadt vagy mint a

BRITANNIA-SZÁLLÓ

VI., TERÉZ-KÖRUT 39.

télikert éttermében minden este

TOLL JANCSI és FIA muzsikál.

hold és szomorú, mint egy pásztor . . . Nesze, igyál! . . .
— és egy borral telt kelyhet nyújtott neki.

A lovag nagyot húzott az erős vörös borból, de azután kiejtette kezéből a kelyhet. A bor kiömlött belőle és szétfolyt a kövön — pirosan és frissen, mint a vér.

A nagy terem ajtajában, amely a tengerre néző terraszról nyílt: megjelent az asszony. Az arca még piros volt az izgalomtól és a haja kócos rendetlenség-gel hullt a homlokába. A lovag már nem érzett haragot, csak bágyadt érdeklődést. Ahogy szembekerültek, ránézett kíváncsian és szeliden. A tekintetében azonban volt valami, mert az asszony megállt és fürkészve nézett vissza a lovagra, aki a félenken visszalopózkodó nőt látva, egyszerre összeszedte magát. Kiegyenesedett és elmosolyodott.

— Mi az, — gondolta — egy asszonyi család? Nem az első és nem is az utolsó. Elvesztette ezt az asszonyt? Nem, inkább az vesztette el őt. Szegény! — és szánakozva tekintett rá:

— A fésűd Madonna, — mondta neki — vigyázz kiesik a fésűd! . . .

Az asszony ijedt mozdulattal igazította meg a fésűjét, sietve simította el kiszabadult hajszálait és közben halkán mosolygott:

— Mi van a mesével, lovag?

— Majd elmondom, később! — felelte a lovag és látta, hogy az asszony szeretné tudni, mit tud ő. Összeszorította a fogát és nevetett. Az asszony bólintott, egy csodálkozó tekintetet vetett rá, azután sietve áment a férjéhez, aki még mindig a velenceieket szidta.

— Nem kíván valamit az én uram? — hízgett az asszony és megcsókolta a férj öszülő halántékát. Azzal újra visszatért a mulatók közé, akik kezdtek elszenderedni. Leült egy sarokba és félve tekintgetett az utolsó terem felé, ahol végre megjelent a katoná. Még hetykébben és még önteltebben mint azelőtt, jött a fiatal legény. A lovag előbb ránézett, azután az asszonyra és kárörömmel elmosolyodott.

— Hát már vége! . . . Ugy-e vissza kellett kullognotok ide, szép vétkesek, — félig kijózanodva és hült mámorral? . . .

A katoná leült újra az asszony mellé és halkán beszélt neki valamit, amit az álmos szemekkel hallgatott s közben az édes bort itta. Azután hirtelen felkelt és otthagya a katonát. Lehajtott fejjel ment el a lovag előtt, ki a terraszra. A lovag utána ballagott. Messze kelet felől a tengeren halvány lila pára gomolygott, de a fejük fölött az égen még a csillagok égtek halványuló fénnel.

— Mondjak-e mesét, Madonna, — szólt halkán a lovag.

Az asszony összefonta hátul a nyakán két lusta karját:

— Hallgatlak . . . Ez az a genovai mese?

— Nem, ez egy másik!

— Honnan hoztad?

Hüvösvölgyi Park Szanatórium

klimatikus és diétás gyógyintézet.

Budapest, I., Hidegkuti-ut 78. Telefon { 50-37 / 145-90

Ajánlatos üdülőknek, rekonvalescenteknek, ideg- és belbetegek részére. Magaslati klíma. Hízókúra.

Silskin köpenyek

Róka garnitúrák

minden válfaja, minden kivitelben.

Specialista : Szőrmeabátokban.

PISZKER EMIL

szücs- és szőrmeáruk nagykereskedése

BUDAPEST, IV., KIGYÓ-TÉR 5.

ROYAL APOLLÓ

A ROYAL-SZÁLLÓ ÉPÜLETÉBEN.

Jegyek válthatók: d. e. 11-1-ig, d. u. 3 órától kezdve.

TELEFON: 74-34.

.. Péterffy Anna és Péterffy Erzsébet ..

táncművészeti és tornaintézetükben

IV., Váci-utca 5. és Váci-utca 11/b.

új gyermek- és felnőtt csoportok kezdődnek.

Műgánórák a nap bármely szakában.

Hajszálakat hölgyek arcáról, karjáról végleg kiirtja felelőséggel **POLLÁK SAROLTA** első-rangu kozmetikai intézete **Andrássy-ut 38. I.** (Tel. 157-98.). Ártalmatlan, fájdalom nélküli kezelés. Rögtöni hatás! „Miracle” hajeltávolítószert szétküldése utasítással. Arcápolás. Összes szépséghibák kezelése.

Az Imperial-Bar-ban (Rákóczi-ut 90). 5 órás Tango-tea

Az uri világ találkozó helye / Elsőrangú konyha

Tulajdonos

Kádár Miklós

Az étteremben. *Sovánska Nándor* muzsikál

Tulajdonos

Kádár Miklós

— Messziról, — mondta a lovag és elnézett a kék végtelenbe.

— Cyprusból? — kérdezte az asszony, aki nyelvén még a bor édességét élvezte.

— Messzebből!...

— Afrikából?

— Még messzebből, Madonna — a szivemből!...

Az asszony leült a kőpadra és feléje fordult. Ő pedig elkezdte:

— Hetedhét országból jött a költő, egyedül és — szenvedve, mert tele volt tüzes, fájdalmas sebekkel. Fehér asszonyi fogak, rózsás körmök, alattomos túsúrások és kegyetlen hurkok nyomai égtek és fájtak a szíven. Így találkozott a királynővel, akinek a szeme olyan mély volt és olyan édes, hogy a költő megremegett, ahogy beletekintett. Ez az asszony maga volt a szikrázó tűz és az enyhe forrás. Nem kérdezett semmit, csak a fehér kezét, halvány erekkel átfutott tenyerét rátette a költő szívére. Az először egy kis fájdalmat érzett, de azután szíve a forró, puha kéz alatt boldogan s remegve dobogott föl és csodás enyhüléssel, égi megbékéléssel tölt meg. A költő boldog volt, olyan boldog, mint még soha. És ezért a rövid boldogságért mindig áldotta a királynőt. Mert, aki minket egy órára boldoggá tesz, annak egy élet hálájával tartozunk. Azután a királynő megígérte, hogy holnap az övé lesz. A költő másnap várta, de ő nem jött el, mert akkor már egy másik férfival, valami részeg sihederrel bujkált...

A lovag az asszonyra nézett, aki összehúzódva, lesütött szemmel és halványan hallgatta.

— ...Bujkált, — ismételte a lovag — és csókolódzott a kert fái alatt. És akkor a költő hirtelen éles szúrást érzett s ahogy a szívéhez kapott, látta, hogy egy hajszálvékony aranytű van beleszúrva. Ez a tű az asszonyi hazugság volt, amelyet a királynő már akkor belédöfött, mikor a szívére tette a kezét. A költő pedig érezte, hogy ilyen mélyen és ilyen halálosan még soha sem sebeztek meg. Ahogy a tűt kihuzta a szívéből, a vére vékony sugárban utána szökött s mint egy piros cérna befűződött a tübe. A költő pedig vette a tűt és a vére omló fonalával himet vart a királynő köntösére. Verseket himzett a királynő ruhájára, amelyekben áldotta a bánatáért. Mert, aki nekünk nagy szomorúságot okoz, annak az örökéleten át hálával tartozunk. A királynő ebben a ruhában még szebb lett, mint azelőtt... Ilyen szép még sohasem voltál! — mondta a férje s ezt mondta neki mindenki, a siheder is, akivel megcsalta a költőt. De csak ők ketten, a királynő és a költő tudták, hogy ez az éjszaka megölt valakit: a férfi fájdalmas szívét...

A lovag elhallgatott.

— Eddig van, Madonna!

Az asszony még mindig lesütötte a szemét és úgy szólalt meg:

— Szép mese volt!

— Nem volt szép, — mondta a lovag, — mert keserű volt. Az nem szép. Szép az öröm. De igaz volt, Madonna... jaj, nekem milyen igaz volt!

Az asszony most felkapta a fejét.

— S a tanulság, lovag?

— A mesémnek két tanulsága van. Az egyik a miénk, férfiaké és az ez: hogy egy asszony már akkor is megtud minket csalni, amikor még nem is a miénk...

— És a másik?

— A másik, a tiétek, asszonyok és az ennyi: akivel szerelmeskedtek ne csak szép legyen és erős, hanem ravasz és elővigyázatos is. Mert a szerelmesek titkának a legnagyobb ellensége a saját vigyázatlanságuk!

Gúnyosan tekintett az asszonyra és halkan kacagott. A lovag meg volt elégedve magával. Ugy érezte, hogy most diadalt aratott nemcsak az asszonyon és a katonán, de a saját megaláztatásán is. Elmés volt, sőt szellemes és nagyon fölényes — és ez jól esett, ki-mondhatatlanul jól esett neki ebben a percben.

Az asszony hamis mosollyal nevetett vissza rá:

— Több tanulságod nincs?

— Nincs, — felelte a lovag és zavartan vonogatta a vállát.

— Hát, mondok akkor én egyet neked, — de csak neked!... Máskor, ha éjjel a kertbe látod kilópódnizni az asszonyt, akit szeretsz — gyorsan siess utána és ne várd, hogy más férfi megelőzzön!...

Az asszony édesen nevetett és kis piros nyelvét végighuzta a tengeri nedvességtől sós ajakán. A lovag elfordult — és nagyon szégyelte magát. Matteo Granacci del Treviso lovag, a hét művészetek baccalaureusa, a jogi tudományok tudós doktora, a pisai egyetem büszkesége, szörnyen ostobának érezte magát. Bambán fölbámult a világosodó égre, amelyre már a hajnal szórta rózsafényét, mintha onnan vonná le a negyedik és utolsó tanulságot. Azt, amit egész életére eltett s ami valahogy úgy hangzott, hogy egy csalfa asszonynak mindig több esze van, mint a világ legokosabb és legjelesebb férfiának.

A T Á R S A S Á G

hasábjaira előkelőbb cégek részéről hirdetések feladhatók a kiadó-hivatalban, IV., Reáltanoda-utca 18. Telefon: József 25-11.

Vadászfegyverek, töltények és hüvelyek nagy választékban

RADÓ A. és TÁRSA

fegyverüzletében, Budapest, IV., Egyetem-tér 5.
Jobb fegyvereket becsérélünk, esetleg megveszünk.

Szerkesztői üzenetek.

— Kéziratot nem ad vissza a szerkesztőség. —

Választon. Jókor kérdezi: hozzámenjen-e egy fiatalember szabad pályán él?

Az előítéletek, a talmi-előkelőség gonosz finnyáskodásait azt reméljük végleg kitörülte a magyar agyvelőkből és szivekből az a piros októberi hajnal, amely egyetlen lendülettel átalakította a régóta vajudó Magyarországot. De ha mindez még sem történt volna s ha Ön ugyanezt akár egy év előtt kérdezte volna tőlünk, akkor is azt feleltük volna rá, amit ma, hogy sem a származás, sem a szabad pálya nem lehet akadály, amikor a szerelemről, az élet boldogságáról van szó. A férfi disze, tisztessége, előkelősége és urisága az, hogy egész ember legyen, ami hármat jelent: becsületet, jószágot és munkát. A magyar nemesség, mely századokon keresztül volt a szabadság és az egyenlőség védője a felülről jövő erőszak és a külön előjogok támadásával szemben, önmaga döntötte le a társadalmi válaszfalakat akkor, amikor annak ideje érkezett és a mai polgárság, a mai középosztály nem lehet ma elmaradotabb, elzárkózóbb, mint volt a régi nemesség egykor. A társasági életben a legnagyobb demokrácia mellett is mindig vannak és lesznek különbségek, de a gőg és a dőlyf nem való többé az új kor emberének lelkébe, amely szebb és igazabb értéket talált helyette: az önértet, a jó hazafi, a becsületes polgár, a tisztességes ember önértetét. És mintahogy a régi nemesség nem zárkózott el soha tőle, hogy az alsóbb osztályokból magához emelje a kiválóságban felemelkedett egyéneket, úgy kell tennie a mai középosztálynak is, amelynek gyökerét nemcsak a múltba, hanem az új széles népréte-

gekbe is le kell bocsátania. De nem lehet akadály a házasságnak az sem, hogy a férfi szabad pályán van, sőt ellenkezőleg, mert épp ez mutatja, hogy az a legény ember a talpán, meg tud veredni a maga létéért és otthonáért mindenkivel, meg tudja állni helyét a szabad versenyben s épp azért a legnagyobb katasztrófák sem érhetik olyan súlyosan, mint másokat, akiket csak

a vagyon, vagy egy jó biztos állás tart el. Sőt remélnünk kell, hogy a jövőben éppen a régi középosztály fiai, akiknek tehetsége, értéke a többiével mindig fölér, ezekre a pályákra fognak menni minél nagyobb számban, mert ezek a pályák jelentik a gazdasági, politikai és művészeti életben nemcsak a súlyt és a hatalmat, de még a biztosabb megélhetést is. Ezt a gondolatot sok embernek nehéz lesz megszokni ebben az országban, de ettől függ, hogy a régi magyar történelmi osztály el ne veszítse végleg vezető szerepét. Persze, ha maga olyan gyenge lélek, hogy előkelő ismerősei előtt szégyenli a szeretett férfinak származását és pályáját, akkor nem érdemli meg annak az embernek komoly és mély szerelmét, hanem érdemes rá, hogy az egész életét majd egyhangu szürke, talán előkelő, de mindenestre öröm nélküli érdekházasságban élje le. Ha ezt választja, a lelke rajta, mi nem segíthetünk Magán. De ha van egy cseppnyi igaz emberi érzése, igaz asszonyi vágya, akkor tudni fogja, hogy mit feleljen a saját kérdésére, amit hozzánk intézett, de amire a szívtől kell választ kapnia. — Váradí 1. A két leányt Szemere György írta. 2. Gombaszögi Frida

Bánky Judit, a Vigszínház most elhunyt művésznője.

d'Ora műterem felvétele.

még mindig a Vigszínház tagja. 3. Major Henrik, nemcsak rajzoló, hanem festőművész is.

Felelős szerkesztő: dr. ENDRÓDI BÉLA.

Laptulajdonos: dr. DOBAY ISTVÁN.

Nyomatott Pápai Ernő műintézetében Budapest. Telefon 127—05

Hungária Nagyszálloda

Elsőrangú ház Budapesten. Étterme az uri világ találkozója.

SALON-„ETOPHON“ a világ legtökéletesebb beszélőgépe!

Budapest,
VII., Rákóczi-ut 60. sz.
Saját palotájában.

Egyedüli árusítás:
STERNBERG császári és királyi udvari hang-
szer-gyár zenepalotájában.

Lipthay Lolo, Dekker-Falcione Helén, Falcione Árpádné.

Falcione Árpád felvétele.

Móricz Zsigmond regénye

A galamb papné

Második kiadás. • Ára 8 korona.

Kapható „A Társaság“ kiadóhivatalánál, Buda-
pest, IV., Reáltanoda-u. 18.

Spanyol nátha

ellen legjobb óvszer a

LYSOFORM!

Kapható mindenütt.

Hajnövesztőszer
amilyen még nem létezett!

Rövid idő alatt dus hajat növeszt,
megakadályozza a hajhullást, meg-
óvja a korai őszüléstől, sőt az ősz
hajnak is visszaadja az eredeti
színét és egy hónap alatt fényes
eredményt ér el. Ára 15 és 20
korona. Ajánlok továbbá szep-
lőtlenítő krémet, kitűnő hajtá-
volító szert és minden női koz-
metikai cikket.

BOTÁR J. REGINA

kozmetikai intézet

Budapest, VII., Erzsébet-körut 34, I. em. 12.

„FOTÓ“
FÉNYKÉPESZETI
SZAKÜZLET BUDAPEST
RÁKÓCZI-UT 80.
NAGYBAN - KICSINYBEN

TELEFON:
JÓZSEF 28-32.

CORSO MOZI

Budapest, IV.,
Váci-utca

A magyar kinemato-
gráfia mesterművei
kerülnek állandóan
bemutatásra. Minden
héten szenzációs új
műsor.

Az előadások pon-
tosan 5, 7 és 9 óra-
kor kezdődnek.

BÁRSONY LAJOS főorvos

fogorvosi rendelését ismét megkezdte.
Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 14-16. szám.
Telefon: 46-41.

Érdekes könyv=ujdonságok.

Pásztor József új vidám szerelmi regénye:
LEGYEN FÉRFI A PÁROM
Ára 10 korona.

Pásztor József:
CSOMORKÁNYÉK PESTEN
Humoros ujdonság. — Ára 6 korona.

Jászai Mari:
SZINÉSZ ÉS KÖZÖNSÉG
A nagy tragika őszinte vallomása. — Ára 10 korona.
Jászai Mari eredeti autogramjával K 14-

Megrendelhetők a Magyar Írók Társasága r.-i.
Budapest, I., Budafoki-u. 22.

LISZTES JÓZSEF

szücsmester,

Budapest, IV., Váci-utca 46. szám.

Ajánlja saját műhelyében készült, dúsan felszerelt kész
szőrmeáru raktárát. — **Mértékutáni megrendelések,**
átalakítások a legmegbízhatóbban és a legna-
gyobb gondnal teljesíthetnek.

FREYBERGER ALFRÉD

műhímző specialista

BUDAPEST, IV., Váci-utca 8 sz.

Telefon: 87-47.

Elvállal: mindennemű gépi és kézi hímzé-
seket, aszur, plissé és gombok készítését.

Zelizyné Rády Adél

női divat műterme

Telefon: József 34-67. • Budapest • IV., Kecskeméti-utca 13.